

[Anden Næstformand.]

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 299 af 26. November 1931 om Statsanstalten for Livsforsikring.

I Skrivelser af samme Dato meddeler Socialministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 95 af 27. Marts 1934 om Statsbanepersonalets Sygekasse.

Med Skrivelse af Dags Dato tilbagesender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om en Laanefond for kortfristede Prioritetslaan har afgivet Erklæring over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Mødet udsat Kl. 16⁵⁵.

Mødet genoptaget Kl. 19³⁰.

Forhandlingerne fortsattes.

Ordføreren for Forespørgerne (Jensen-Brobj): Nu har vi altsaa hørt den højtærede Handelsministers Redegørelse, men den har — det maa jeg sige straks — skuffet mig paa adskillige Punkter. Jeg kan ikke helt erkende, at den giver det rigtige Billede af de Forsømmelser, der er foregaaet i Nævn og Ministerium. Ministeren vilde give det Udseende af, at Brændselskalamiteten skyldtes fire forskellige Forhold. Han nævnte først den tyske Blokade af de engelske Kyster. Ja, det er jo ikke noget, der er kommet pludselig; nu har vi haft Krig i snart 6 Maaneder, og Blokaden er blevet skærpet fra Uge til Uge. Det var noget, man maatte være forberedt paa vilde give forøgede Vanskeligheder.

Dernæst nævnte Ministeren de lange

Rejser, som Baadene nu maatte foretage, fordi de skulde udenom. Det er jo rigtigt, at man maa gaa op til Bergen for at komme over til den engelske Kyst, og at det tager længere Tid, og det er vel ogsaa rigtigt, som Ministeren nævnte, at den udenlandske Tonnage, som hidtil har været stillet til Raadighed, ikke længere er til Raadighed i samme Omfang. Endelig nævnte Ministeren som det tredie Punkt, at Sømændene paa et vist Tidspunkt ikke havde været saa glade for at sejle. Ogsaa det erkender jeg er rigtigt. Som fjerde Punkt nævnte Ministeren Isvanskelighederne. Det er jo rigtigt, at Isvanskelighederne er dem, der har skabt den akutte Krise, men vi vidste dog i Forvejen, at Januar og Februar er de værste Frostmaaneder; og selv om ingen kunde forudse, at Frostene vilde blive saa haard, som den er blevet, vidste man, at i disse to Maaneder skulde der ekstra Brændsel til.

Men der er en anden Grund, som den højtærede Minister ikke beskæftigede sig ret meget med, nemlig det manglende System i vore Brændselstilførsler, og her vil jeg sige, at det lignede jo den højtærede Handelsminister godt nok. I sin Tid, dengang det drejede sig om Benzin, havde den højtærede Minister Ansvar for, at Benzin ikke blev købt og kom hjem i rette Tid, og det kostede Landet dyrt, vi forbrugte ogsaa en Del kostbar Valuta. Nu har vi Brændselskatastrofen, og efter vor Opfattelse har den højtærede Handelsminister manglet Handlekraft og tilbørlig Oversigt over Situationen.

Det er ikke Kulimportørerne, der har svigtet, de gjorde allerede paa et meget tidligt Tidspunkt opmærksom paa, at man ønskede at have Lagrene fyldt for at imødegaa det store Forbrug i Vinterens strengeste Tid. Panikbekendtgørelsen af 2. September 1939, hvori man forbød Konjunkturavance, gjorde imidlertid, at mange blev forsigtige i deres Dispositioner. Man maatte jo ogsaa senere, i Oktober Maaned, ændre denne Bestemmelse, fordi den hindrede mange i at disponere, eller i hvert Fald gjorde dem betænkelige. Og endelig var der en Tid visse Forventninger om Fred og i Forbindelse dermed faldende Priser, og flere holdt igen af den Grund. Her i Landet lod man Importørerne skotte sig selv, hvis en saadan Situation skulde indtræffe. Det var ganske anderledes i vort Naboland Sverige, hvor Staten gav Importørerne en Stødpude paa ca. 20 Mill. Kr., saaledes at de roligt kunde sætte alle Kræfter ind paa at skaffe Brændsel hjem uden at være truet af Ruin, hvis en pludselig Fredsslutning gav et voldsomt